

**ΧΑΙΡΕΤΙΣΜΟΣ ΤΟΥ ΑΡΧΙΕΠΙΣΚΟΠΟΥ ΚΥΠΡΟΥ
κ.κ. ΧΡΥΣΟΣΤΟΜΟΥ ΤΟΥ Β΄
ΓΙΑ ΤΑ ΠΕΝΗΝΤΑΧΡΟΝΑ ΤΟΥ ΙΕΡΟΥ ΝΑΟΥ
ΤΗΣ ΠΑΝΑΓΙΑΣ ΤΗΣ ΕΥΑΓΓΕΛΙΣΤΡΙΑΣ
ΤΗΣ ΠΑΛΛΟΥΡΙΩΤΙΣΣΑΣ.
Πέμπτη 21 Νοεμβρίου 2013.**

Μὲ αἰσθήματα βαθύτατης ἐκκλησιαστικῆς συγκίνησης καὶ ἐσωτερικῆς ἐγκαύχησης χαιρετίζω τὶς ἐκδηλώσεις, τὶς ὁποῖες ἡ Ἐκκλησιαστικὴ Ἐπιτροπὴ τοῦ ἱεροῦ Ναοῦ τῆς Παναγίας τῆς Εὐαγγελίστριας – Παλουριώτισσας, προγραμματίζει, μὲ ἐπικεφαλῆς τὸν σεβαστὸ καὶ λίαν ἀγαπητὸ μας πρωτοπρεσβύτερο πατέρα Γεώργιο Ἀντωνίου.

Ἀναμφισβήτητα, ἡ ἵδρυση τοῦ ἱεροῦ Ναοῦ τῆς Παναγίας τῆς Εὐαγγελίστριας στὴν Παλουριώτισσα, καὶ ἡ τελετὴ τῶν Θυρανοιξίων, ποὺ ἔγινε ἀπὸ τὸν ἀοίδιμο Ἀρχιεπίσκοπο Κύπρου Μακάριο τὸν Γ΄, στὶς 20 Νοεμβρίου 1963 – 50 χρόνια ἀπὸ σήμερα – ἀποτελοῦν μεγάλους ἐκκλησιαστικοὺς καὶ ἱστορικοὺς σταθμοὺς στὰ δρώμενα τῆς Ἐκκλησίας μας καὶ τῆς Κύπρου γενικότερα.

Ἡ ἐνθερμὴ ἀγάπη τῆς τότε ἐκκλησιαστικῆς Ἐπιτροπῆς, μὲ ἐπικεφαλῆς τὸν ἀείμνηστο **Μιχαὴλ Σολομίδη**, ὁ ὁποῖος παράλληλα ὑπῆρξε καὶ μέγας εὐεργέτης τοῦ Ναοῦ, παρέδωσε στὸ χριστεπώνυμο πλήρωμα τῆς Ἐκκλησίας τῆς Κύπρου ἓνα λαμπρότατο καὶ περικαλλέστατο Ναὸ, ποὺ ἦταν ὁ μεγαλύτερος καὶ ἐπιβλητικότερος στὴν Κύπρο, γιὰ νὰ ὑμνολογεῖ καὶ νὰ δοξολογεῖ « **τὸν Βασιλέα τῆς Δόξης** » καὶ νὰ ἐκπληρώνει τὶς λατρευτικὲς τοῦ ὑποχρεώσεις.

Καὶ εἶναι ὄντως περικαλλέστατος ὁ ναὸς τῆς Παναγίας τῆς Παλουριώτισσας, γιατί κτίστηκε στὰ πρότυπα τοῦ μνημειώδους

Βυζαντινού Ναού της Ἀγίας Σοφίας Κωνσταντινουπόλεως, πὺν ἀποτελεῖ τὸ καύχημα τοῦ χριστιανικοῦ κόσμου, κάτω ἀπὸ τὴ σοφὴ καθοδήγηση τοῦ διαπρεποῦς καθηγητῆ τῆς ἀρχιτεκτονικῆς, Γεωργίου Νομικοῦ.

Καὶ ὅπως πολὺ εὖστοχα παρατηρεῖ ὁ διακεκριμένος καὶ ἐμβριθὴς Θεολόγος Νικόλαος Βασιλειάδης «Ὁ Χριστιανικὸς ναὸς, μάλιστα δὲ ὁ Βυζαντινὸς ρυθμὸς, παριστᾷ «τὴν ἐν Χριστῷ ἔνωσην οὐρανοῦ καὶ γῆς καὶ τὴν πνευματικὴ ἐνότητα τῆς στρατευομένης μετὰ τῆς θριαμβευούσης Ἐκκλησίας» οἱ ὁποῖες ἐνώνονται σὲ κοινὴ λατρεία. »

Ἡ Ἐκκλησία τῆς Παναγίας τῆς Παλουριώτισσας, ὅπως ἐπικράτησε νὰ λέγεται, ἀπέβη τὸ κέντρο τῆς ζωῆς ὅχι μόνο τῶν κατοίκων τῆς Ἀνατολικῆς Λευκωσίας ἀλλὰ καὶ ὁλόκληρου τοῦ Κυπριακοῦ λαοῦ.

Ὁ ἱερὸς αὐτὸς Ναὸς ἀντικατέστησε στὴν πράξη τὸν καθεδρικὸ Ναὸ τοῦ Ἀγίου Ἰωάννου, γιατί ἐδῶ ἔλαβαν χώρα ὅλα τὰ μεγάλα καὶ καθοριστικὰ ἐκκλησιαστικὰ καὶ ἱστορικὰ δρώμενα τῆς νεόδμητης Κυπριακῆς Δημοκρατίας.

Ὁ ναὸς αὐτὸς εἶναι ταυτισμένος καὶ συνδεδεμένος μὲ τὴ ζωὴ, τοὺς στόχους, τὶς ἀγωνίες, τὶς θλίψεις ἀλλὰ καὶ τοὺς ὁρατισμοὺς τοῦ μεγάλου μας Ἠγέτη Ἀρχιεπισκόπου Μακαρίου τοῦ Γ'.

Στὸν ἱερὸ αὐτὸ ναὸ ὁ Μακάριος χειροτόνησε πλείστους ἀπὸ τοὺς ἐν Κυρίῳ συνεργάτες του, ὅλων τῶν βαθμῶν. Μὲ τὸν τρόπο αὐτὸ πολλοὶ ἱερεῖς καὶ ἀρχιερεῖς εἶναι πνευματικὰ συνδεδεμένοι μὲ τὸν ἱερὸ Ναὸ τῆς Παναγίας τῆς Παλουριώτισσας.

Κάθε φορὰ πὺν ἡ Ἐκκλησία Κύπρου εἶχε ἕναν ἐπίσημο Ἀρχιερεά, ὡς ἐπίσημο προσκεκλημένο, στὸ ναὸ αὐτὸ τελοῦσε τὴν ἐπίσημη Θεία Λειτουργία καὶ ἐδῶ ὀργάνωνε τὴν ἐπίσημη ὑποδοχὴ του.

Τὸν Ἰούλιο τοῦ 1973, ὁ Ἀρχιεπίσκοπος καὶ Ἐθνάρχης τῆς Κύπρου Μακάριος, στὸν περικαλλὲ αὐτὸ ναὸ τῆς Παναγίας τῆς Πα-

1. Νικολάου Βασιλειάδη Ἀποκάλυψη τοῦ Ἰωάννου σελ.43

λουριώτισσας, τέλεσε τὸ περίφημο ἐκεῖνο ἀρχιερατικὸ Συλλεΐτουργο, μὲ τὴν εὐκαιρία τῆς Μείζονος καὶ Ὑπερτελοῦς Συνόδου. Συμμετέσχον δὲ σ' αὐτὸ δύο Πατριάρχες, ὁ Ἀλεξανδρείας Νικόλαος καὶ ὁ Ἀντιοχείας Ἡλίας, μὲ ἄλλους δεκατέσσερις Ἀρχιεπισκόπους καὶ Ἐπισκόπους,

Ἀπὸ τὸν ἱερὸ αὐτὸ ναὸ ἐπίσης πέρασαν καὶ λειτούργησαν μεγάλες μορφές τῆς Ὁρθοδοξίας. Οἱ Πατριάρχες Ρωσίας, Ποιμὴν καὶ Ἀλέξιος, ὁ εὐσεβέστατος Πατριάρχης Σερβίας Παῦλος, ὁ Βουλγαρίας Μάξιμος, ὁ Ἀλεξανδρείας Πέτρος.

Πέρασε ὁ Ἀρχιεπίσκοπος Ἀμερικῆς Δημήτριος, ὁ Φιλλανδίας Λέων, ὁ Τσεχίας καὶ Σλοβακίας Χριστοφόρος, ὁ Ἑλλάδος Χριστόδουλος.

Στὸν περικαλλὴ αὐτὸ ναὸ τελέστηκε ἡ ἐξόδιος ἀκολουθία τοῦ Ἀρχιεπισκόπου καὶ Ἐθνάρχῃ τῆς Κύπρου Μακαρίου, στίς 3 Αὐγούστου 1977, στὴν ὁποία συνέρρευσαν δεκάδες χιλιάδες πλήθη γιὰ νὰ ἀποχαιρετήσουν, μὲ πόνο ψυχῆς, τὸν λαοπρόβλητο Πρόεδρὸ τους καὶ Ἀρχιθῦτῃ τῆς Κυπριακῆς Ἐκκλησίας.

Ἴδου γιὰτί εἶπαμε στὴν ἀρχὴ ὅτι ὁ ναὸς αὐτὸς εἶναι συνδεδεμένος μὲ τὰ σπουδαιότερα θρησκευτικὰ καὶ ἱστορικὰ γεγονότα τῆς Πατρίδας μας.

Βεβαίως, τὰ ὅσα ἀναφέραμε εἶναι γεγονότα μεγάλα καὶ ἀξιόλογα. Πέραν ὅμως τούτων, τὸ σπουδαιότερο ἀπὸ ὅλα εἶναι, ἡ τέλεση τῶν Μυστηρίων τῆς Ἐκκλησίας μας καὶ αὐτὸ ποὺ τελεσιουργεῖται καθ' ἐκάστη Θεία Λειτουργία:

Ἡ τέλεση τοῦ Μυστηρίου τῆς Θείας Εὐχαριστίας.

Ἐμεῖς, οἱ ὀρθόδοξοι Χριστιανοὶ, ἄς συνειδητοποιήσουμε τούτῃ τῇ διαχρονικῇ καὶ δογματικῇ ἀλήθειᾳ τῆς πίστεώς μας.

Τὸ θυσιαστήριο τοῦ κάθε μας ναοῦ βρίσκεται σὲ ἄμεση σχέση μὲ τὸ Ἕνα, τὸ ὑπερουράνιο Θυσιαστήριο, ἐπὶ τοῦ ὁποίου καὶ προσφέρεται ἡ μία αἰώνια καὶ ἀπεριόριστης δυνάμεως καὶ ἀξίας θυσία, ἡ ὁποία ταυτίζεται πλήρως πρὸς τὴ θυσία, τὴν ὁποία, μὲ τὸν σταυρικὸ Του θάνατο, προσέφερε, μία φορά, γιὰ πάντα, ὁ Κύριος,

για τὴ σωτηρία μας, στὸν φρικτὸ Γολγοθᾶν. **Ἐπομένως, κάθε φορά, πὸν τελεσιουργεῖται τὸ Μυστήριον τῆς Θείας Εὐχαριστίας, σὲ ὅποιονδήποτε ἱερὸ ναό, τὸ ἐπίγειο Θυσιαστήριον ἐνώνεται πλήρως μὲ τὸ Ἕνα, τὸ ὑπερουράνιο Θυσιαστήριον.**

Συνεπῶς πέραν ἀπὸ τὸ κάλλος ἢ τὴ μεγαλοπρέπεια τοῦ κάθε ναοῦ, τὰ ὁποῖα καὶ ἐπαινετὰ εἶναι καὶ μᾶς γεμίζουν μὲ ἐσωτερικὴ ἐγκαύχηση, **μέσα μας ἄς βιώνουμε τὸ δογματικὸ μεγαλεῖο τῶν Μυστηρίων τῆς πίστεώς μας,** πὸν ἡ Ἐκκλησία μας μᾶς προσφέρει συνεχῶς μὲ τόση στοργή καὶ μὲ τόση ἀγάπη, ἀποβλέπουσα πάντα στὴν αἰώνια σωτηρία μας.

Περαίνων, κατὰ πρῶτο, ἐπιθυμῶ νὰ παρακαλέσω τὸν Κύριο, ὅπως ἀναπαύσει τίς ψυχὰς τῶν ἀοιδίμων κτιτόρων τοῦ περικαλλοῦς ἱεροῦ Ναοῦ τῆς Παναγίας τῆς Εὐαγγελίστριας – Παλουριώτισσας, καὶ νὰ τίς κατατάξει ἐν σκηναῖς δικαίων.

Κατὰ δεῦτερο νὰ συγχαρῶ θερμὰ ὅλους, ὅσοι ἀόκνως συνεχίζουν τὸ θεοφιλὲς ἔργο τῶν εὐσεβῶν κτιτόρων, καὶ ἰδιαίτερα τὸν πρωτοπρεσβύτερο πατέρα Γεώργιο Ἀντωνίου, ὁ ὁποῖος μὲ ἔνθεο ζῆλο ὑπηρετεῖ ἀδιαλείπτως στὸν Ναὸ αὐτὸ ἀπὸ τὸ 1973 μέχρι σήμερα, καὶ ὁ ὁποῖος προήγαγε μεγάλως, τόσο τὴν κατηχητικὴ του δράση ὅσο καί, ἰδιαίτέρως, τὴν κατασκηνωτικὴ στὴν Ποταμίτισσα, μὲ εὐεργετικότατα γιὰ τὴν Ἐκκλησία μας ἀποτελέσματα.

Κατὰ τρίτο, ἀπὸ κέντρου καρδίας εὐχομαι, ὅπως ὁ Δομήτωρ τῆς Ἐκκλησίας Κύριος ἐπευλογεῖ τὸ θαυμάσιο ἐκκλησιαστικὸ ἔργο πὸν ἐπιτελεῖται στὸ Ναὸ αὐτό, πὸν εἶναι ἀφιερωμένος στὴν Παναγία Μητέρα Του, καὶ Σᾶς καταξιώνει ὅλους « **εἰς πᾶν ἔργον ἀγαθὸν καὶ εὐάρεστον**» ἐνώπιόν Του.

Τέλος εὐχομαι σ' ὅλους τοὺς πιστοὺς, νὰ βιώνουν καὶ αὐτοὶ τὴν οὐράνια πνευματικὴ μεταρσίωση τοῦ ὕμνωδοῦ τῆς Ἐκκλησίας μας:

**«Ἐν τῷ Ναῷ ἐστῶτες τῆς δόξης Σου,
ἐν οὐρανῷ ἐστάναι νομίζομεν».**